

Селимински твърди, че подъ въздействието на това обучение и внушенията на всѣка стѣпка, много българчета, албанчета, куцовласи и ромѣни усвоявали елиноманията, възприемали голѣмата идея (мегали идея) за единенъ, общъ християнски книжовенъ езикъ и отричали културноспособността на другитѣ християнски народи на Балканитѣ.

1821 — Д-ръ Селимински доброволецъ въ Завѣрата. — На 18-та годишна възраст Селимински билъ записанъ за членъ на грѣцкото тайно национално дружество (Етники етерия) въ Кидония.

Д-ръ Ив. Селимински училъ въ Кидония до 1821 г., когато избухнала „Завѣрата“ — възстанието на гърцитѣ за политическо освобождение. Въ това време турцитѣ подушили, че гърцитѣ въ Кидония се тѣкмятъ за бунтъ, та нападнали, избили хора и изгорили домове. Нашиятъ сънародникъ избѣгалъ въ Гърция и постѣпилъ въ легионитѣ на Мавромихали, отличилъ се въ сраженията и добилъ офицерски чинъ. Въ Завѣрата участвували още българитѣ Марко Бочара и Наумъ отъ Воденъ, хаджи Христо съ кавалерийска дружина отъ Ниса, хаджи Петро Моралията (Аспропотамитисъ) отъ Сливенъ и др. Презъ 1823 г. грѣцкитѣ възстаници се свадили и разцепили. Хаджи Христо съ кавалерията си се стрелналъ между противнитѣ лагери, укорилъ силно раздорницитѣ и искалъ да възстанови единство въ плана и командата, ала усилията му отишли напраздно. Селимински се отчаялъ, напусналъ деморализираната си рота и презъ Атонъ заминалъ за Италия, отгдето презъ Австрия и Будапеща стигналъ въ Брашовъ (Трансилвания) при сливенски търговци и емигранти.

1823—1825 — Начало на национално събужданіе. — Въ Брашовъ Селимински прекаралъ две години (1823—1825). Тука той се запозналъ съ Антоний Иоану Камбуроглу, подържникъ и благодетель на д-ръ Петъръ Беронъ. Антоний билъ отъ Сливенъ, преселенъ въ Брашовъ презъ 1800 г., богатъ търговецъ и много ученолюбивъ мжжъ. Пращалъ всѣка година за 2000 гроша грѣцки учебници въ Сливенъ; издържалъ младежа Яулисъ въ Мюнхенъ и Петра Беронъ въ Парижъ. Сре-